

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 19Csp/47/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118203502
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Macášková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118203502.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Danou Macáškovou, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovaným: X. J. Š., Q.. X.X.XXXX, U. E. X, S., X. N. Š., Q.. XX.X.XXXX, U. E. X, S., o zaplatenie 3.064,29 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne istinu vo výške 3.064,29 eura, zmluvný úrok ku dňu 16.7.2015 vo výške 356,01 eura, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.420,30 eura od 17.7.2015 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 49,61 eura, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má nárok voči žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s., sa svojím návrhom doručeným súdu dňa 19.4.2018 a doplneným podaním doručeným súdu dňa 20.9.2018 a dňa 11.4.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným zaplatiť spoločne a nerozdielne istinu vo výške 3.064,29 eura, dlžné úroky z istiny do 31.3.2018 vo výške 1.846,20 eura, zmluvný úrok vo výške 12,90% ročne zo sumy 3.064,29 eur od 1.4.2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.064,29 eur od 1.4.2018 do zaplatenia, bankové poplatky vo výške 49,61 eur, na tom skutkovom základe, že dňa 1.3.2011 žalobca a žalovaní ako spoludlžníci uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 6.000,- eur. Žalovaní sa zaviazali úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 130,27 eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.4.2011. V dobe od uzatvorenia zmluvy žalovaní splatili svoj záväzok len čiastočne, došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností tým, že neuhrádzali pravidelné mesačné splátky riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 16.7.2015.

Žalovaní celkovo zaplatili sumu 5.343,07 eur, ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere započítaná nasledovne: suma 219,07 eur na poplatky, suma 2.188,29 eur na úroky a suma 2.935,71 eur na istinu.

Suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavovala sumu 2.507,33 eur a suma úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavovala sumu 36,97 eur, teda spolu 2.544,30 eur, od ktorej odrátal úhrady žalovaných vo výške 2.188,29 eur. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 356,01 eur.

2. Žalovaným v 1. a 2. rade bola žaloba osobne doručená dňa 25.10.2018, nevyjadrili sa.

3. Uznesením č.k. 19Csp/47/2018-105 zo dňa 28.1.2019 súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že z konania vystupuje žalobca - Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, a na jeho miesto vstupuje ako žalobca BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.3.2019.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predmetnou žalobou a jej doplnením, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to Zmluvou o úvere zo dňa 1.3.2011; keď konal v neprítomnosti strán sporu (zástupkyňa žalobcu sa ospravedlnila z neúčasti; žalovaní sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavili), a zistil nasledovné:

5. Zo Zmluvy o úvere súd zistil, že bola uzavretá dňa 1.3.2011 medzi žalovanými ako spoludlžníkmi a Poštovou bankou, a.s. Bratislava, predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky vo výške 6.000,- eur, výška mesačnej splátky bola 130,27 eur, poplatok za správu bol 1,66 eur mesačne, dátum prvej platby bol dňa 20.4.2011, dátum poslednej splátky 20.3.2017 vždy k 20. dňu v mesiaci, počet splátok 72, celková výška nákladov 1.806,17 eur, dátum konečnej splatnosti 15.1.2017, priemerná RPMN 20,90 %, RPMN 22,27 %, úroková sadzba 17,9%.

6. Z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.7.2015 vyplýva, že žalovaným bolo oznámené, že úverová pohľadávka sa stala dňa 16.7.2015 predčasne splatnou v celom rozsahu, boli vyzvaní na úhradu dlžnej sumy 3.469,82 eur v lehote 10 dní od doručenia výzvy.

Z doručeníek vyplýva, že výzva bola na pošte podaná dňa 17.7.2015, dňa 20.7.2015 sa vrátila ako nedoručená s uvedením adresát neznámy (žalovaným bolo doručované na adresu uvedenú v úverovej zmluve).

7. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi

9. Súd mal z predložených listinných dôkazov preukázaný skutkový stav tvrdený žalobcom, preto uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu istiny vo výške 3.064,29 eur spolu s vyčísleným zmluvným úrokom ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru dňa 16.7.2015 vo výške 356,01 eur (úrok z omeškania ku dňu predčasnej splatnosti vo výške 36,97 eur bol zaplatený) a poplatky vo výške 49,61 eur.

10. Súd nevyhovel žalobe v celom rozsahu a to čo sa týka nároku na zaplatenie zmluvného úroku za obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti, a v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, keď sa plne stotožňuje s právnym názorom vysloveným v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.6.2015: „ Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo

vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.“

11. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškani s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Nakoľko žalovaní nezaplatili dlžnú sumu žalobcovi v lehote splatnosti, dostali sa do omeškania dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých splátok úveru a následne po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania z dlžnej sumy istiny a nezaplatených úrokov v celkovej

výške 3.420,30 eur (istina 3.064,29 eur + zmluvný úrok 356,01 eur) po zosplatnení, t.j. od 17.7.2015 do zaplataenia, pričom vychádzal zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá v období od 10.9.2014 do 15.3.2016 bola 0,05%.

13. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.(ods. 1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.(ods. 2)

14. Žalobca bol v konaní úspešnejší, neúspech mal len v nepatrnej časti úroku, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.